

Sygn. akt OS 11/2018

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca
r.pr. Beata Franus-Wyrwich

Protokolant: aplikant radcowski Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:

Artur Warych

Członkowie:

Tomasz Marzec

Beata Franus-Wyrwich

Uzasadnienie

W dniu (...) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący Pan (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego brak profesjonalizmu, nie odniesienie się do zarzutów zawartych w skardze oraz, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie zapoznał się z aktami sprawy, jak również nie dokonał dokładnej analizy akt przedmiotowej sprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

w dniu (...)r. Pani (...), działając w imieniu swojego męża (...) złożyła skargę na radcę prawnego (...) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Skarżący zarzucił radcy prawnemu działania niezgodne z etyką zawodową radcy prawnego, poprzez brak zaangażowania w prowadzenie sprawy o rentę i odszkodowanie, popełnienie błędu procesowego w postaci nie wnioskowania o powołanie biegłych celem określenia kwoty utraconych dochodów, samowolne odebranie od Ubezpieczyciela zasądzonego świadczenia pomimo wypowiedzenia umowy zlecenia i pełnomocnictwa, przetrzymywanie odebranego od Ubezpieczyciela zasądzonego świadczenia na własnym rachunku zamiast przekazania go do depozytu sądowego, niewłaściwa treść zawartej umowy i udzielonego pełnomocnictwa, nie konsultowanie treści pism procesowych i nie informowanie Skarżącego o ich treści, podawanie na stronie internetowej kancelarii nieprawdziwych informacji, reklamowanie się w mediach, posiadanie bałaganu w dokumentacji w przedmiotowej sprawie.

Po analizie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (...) r. zwrócił się do radcy prawnego (...) z prośbą o ustosunkowanie się do treści skargi.

Pismem z dnia (...) r. (do OIRP w Lublinie wpłynęło (...)r.) radca prawny (...) ustosunkował się do (...) są całkowicie bezzasadne, czy też wręcz absurdalne i mają na celu tylko jedno tj. uchylenie się od zapłaty na jego rzecz umówionego wynagrodzenia za prowadzenie przez ponad 5 lat procesu sądowego przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę i rentę w związku z wypadkiem komunikacyjnym, któremu uległ Pan (...) oraz jego syn (...).

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W treści odwołania skarżący Pan (...) twierdzi, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego działał nieprofesjonalnie w niniejszej sprawie, nie odniósł się do zarzutów zawartych w skardze oraz, że nie zapoznał się z aktami sprawy, jak również nie dokonał dokładnej analizy akt przedmiotowej sprawy.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że podstawową kwestią w niniejszej sprawie jest przeszkoda w postaci upływu terminu wskazanego w art. 70 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.), a mianowicie 5 letniego terminu karalności przewinień dyscyplinarnych oraz 3 letniego terminu na wszczęcie dochodzenia w sprawie, licząc od dnia popełnienia czynu. W związku z powyższym, nie było możliwe wszczęcie przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia w przedmiocie postanowień umownych, czy też treści udzielonych pełnomocnictw, a w szczególności § 1 umowy zlecenia zawartej pomiędzy Panem (...), a radcą prawnym (...).

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że to właśnie treść § 1 umowy należy ocenić, jako niezgodną z etyką zawodową radcy prawnego, który ma obowiązek ustalić z klientem wysokość honorarium i otrzymać je jeszcze przed przystąpieniem do realizacji umowy i wniesieniem powództwa, a dopuszczalne jest umówienie się na dodatkową premię od wygranej, gdzie nie może ona jednak zastąpić honorarium należnego radcy prawnemu za przyjęcie i prowadzenie sprawy, bez względu na jej późniejszy wynik. Usługa pomocy prawnej świadczona przez radcę prawnego na rzecz klienta nie jest i nie może być umową rezultatu, a więc honorarium nie powinno zależeć od wyniku sprawy. Nie zmienia to jednak faktu, iż treść postanowienia § 1 umowy, chociaż niezgodna z etyką zawodową, jest dla stron wiążąca.

Należy również podzielić pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że bez znaczenia dla kwestii przedawnienia karalności jest fakt, że umowa oraz pełnomocnictwa nie zostały opatrzone datą, z uwagi na to, że z treści skargi wynika cyt.: *„Radca prawny (...) prowadził naszą sprawę odszkodowawczą przez ponad 5 lat”*, co potwierdza jednoznacznie, że podpisanie umowy, jak i udzielenie pełnomocnictw nastąpiło ponad 3 lata wstecz, licząc od dnia wniesienia skargi. Świadczą o tym również daty na dwóch pełnomocnictwach podpisanych osobiście przez (...) w dniu (...)r., jak należy domniemywać po uzyskaniu przez niego pełnoletności.

Kolejną kwestią, gdzie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie jest fakt, że wypowiedzenie pełnomocnictwa w dniu (...) r., a więc dzień po ogłoszeniu zapadłego w dniu (...) r. wyroku, może świadczyć o chęci uchylenia się od zobowiązania do wypłaty umówionego honorarium.

Rozpatrując natomiast zarzuty nie angażowania się w sprawę, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, iż nie jest on uprawniony do oceny zaangażowania radcy prawnego w sprawę ani do oceny przyjętej przez niego strategii procesowej. Dlatego też, wyrwane z kontekstu fragmenty uzasadnienia wyroku (sygn. II C (...)), na które powołuje się Skarżący, cyt.: *„powód nie wykazał”, „nie zostało udowodnione”* w kontekście koniunktury na rynku pracy, jak również cyt.: *„powód reprezentowany w sprawie przez zawodowego pełnomocnika, nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na tę okoliczność”* absolutnie nie świadczą o tym, że to przez działania radcy prawnego nie została przyznana renta.

Podkreślenia wymaga, że to na stronie powodowej spoczywał w tym zakresie, zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu. Sąd z urzędu nie mógł zastąpić inicjatywy dowodowej strony, gdyż stanowiłoby to naruszenie rządzącej procesem cywilnym zasady kontradiktoryjności”. Żaden ze wskazanych fragmentów nie wskazuje na niedopełnienie obowiązków przez profesjonalnego pełnomocnika.

Z przywołanych powyżej fragmentów wynika jedynie, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, jakim jest radca prawny, nie udowodnił niektórych twierdzeń oraz nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Uzasadniając wyrok Sąd miał obowiązek odnieść się do wszystkich istotnych okoliczności leżących u podstawy orzeczenia i wskazać, które z nich uznał za wiarygodne, a które nie. W żadnym wypadku Sąd orzekający w sprawie nie przesądził w

treści uzasadnienia, czy wykazanie lub zaniechanie konkretnej inicjatywy dowodowej przyczyniłoby się do przyznania wyższego zadośćuczynienia. Co do zasady, wywołanie opinii biegłego, poza wygenerowaniem dodatkowych kosztów, obarczone jest ryzykiem spowodowania dla powoda również negatywnych skutków, których w chwili wnioskowania nie można przewidzieć. Dlatego też, o strategii procesowej ostatecznie decyduje pełnomocnik w porozumieniu z klientem, który to klient w przypadku różnicy zdań nie jest pozbawiony inicjatywy dowodowej i nawet wbrew sugestiom pełnomocnika ma prawo działać we własnym imieniu.

Reasumując, jedynym wątkiem przedmiotowej skargi oraz odwołania, biorąc pod uwagę wskazane powyżej przeszkody, podlegającym hipotetycznie rozpoznaniu przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie jest kwestia prawidłowości rozliczenia należnego radcy prawnemu wynagrodzenia. W tym przypadku należy podnieść, że poza złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku, która to czynność zbiegła się z doręczeniem pełnomocnikowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy i pełnomocnictw, nie wykonał on więcej żadnych czynności na rzecz dotychczasowych klientów. W odpowiedzi na maila Pana (...) z PZU z prośbą o wskazanie dyspozycji wypłaty, radca prawny (...) istotnie wskazał swój rachunek, z którego następnie po dokonaniu potrącenia swojego wynagrodzenia, pozostałą kwotę przekazał swoim niedawnym klientom.

Odwołujący zarzuca radcy prawnemu pobranie świadczenia nienależnego, czy wręcz wyłudzenie przelewu z PZU, nie kwestionując zarazem należnego radcy prawnemu z umowy, wynagrodzenia. Gdyby zatem przyjąć, że całość przyznanego zadośćuczynienia wraz z orzeczonymi kosztami zostałaby przelana na rachunek klientów, byłiby oni wówczas zobowiązani do rozliczenia się z radcą prawnym, a więc przelania mu, zgodnie z brzmieniem § 1 umowy, zarówno wynagrodzenia jak i zasądzonych od strony przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego. Jeśliby tego nie uczynili, naraziliby się na proces sądowy, który wytoczyłby im z pewnością radca prawny (...), a który wygenerowałby po stronie dłużników kolejne niemałe koszty.

Mając zatem na uwadze, że w odniesieniu do kwestii pobrania wynagrodzenia, Odwołujący stawiając radcy prawnemu tak poważne zarzuty, powinien skierować sprawę na drogę postępowania sądowego, jak również powiadomić o popełnieniu występku właściwe organy ścigania. Końcowo należy wskazać, że złożenie dwóch wniosków o uzasadnienie wyroku przez radcę prawnego (...) zajmującą się sprawą oraz radcę prawnego (...) nie wpływa negatywnie na interes klienta. Skoro bowiem radca prawny (...) działał jako umocowany pełnomocnik, a z jego substytucji sprawą zajmowała się radca prawny (...), należy stwierdzić, że oboje byli do tej czynności uprawnieni.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.)

postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec Beata Franus - Wyrwich